

ЛИТОВСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФФИЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

34.

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 29-го Апрѣля — 1838 — Wilno. Piątek. 29-go Kwietnia.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТИЯ.

Санктпетербургъ, 21-го Апрѣля.
Во Вторникъ, 12-го сего месяца, Его Величество Государь Императоръ соизволилъ отправиться въ Царское Село по желѣзной дорогѣ, и по ней же совершилъ обратный путь. На проѣздъ въ Царское Село употреблено было 29, на обратный путь 28 минутъ. Его Императорскіе Величества, бывы совершино доволены какъ скоростью, такъ равно удобствомъ и безопасностію сихъ поѣздокъ, изъявилъ директорамъ Общества, устроившаго сию дорогу, Высочайшее свое благоволеніе, и на другой день, въ Среду, 15-го, благоволилъ отправиться въ Царское Село съ Ея Величествомъ Государыни Императрицею и со всемъ своимъ Автустѣйшимъ Семействомъ по желѣзной дорогѣ. Путь сей совершенъ былъ благополучно, и къ полному удовольствію Высочайшихъ Особъ.

Наканунѣ первой поѣздки Его Величества, 11 Апрѣля, случилось на желѣзной дорогѣ происшествіе, потребовавшее принятія на будущее время нѣкоторыхъ предохранительныхъ мѣръ. Отправленъ былъ въ Царское Село по желѣзной дорогѣ Камерь-Фурье Петровъ съ нѣсколькими другими придворными служителями, для перевезенія туда, въ корзинахъ и сундукахъ, нѣкоторыхъ вещей, какъ-то серебра, столоваго бѣлля и проч. Корзины и сундуки сіи поставлены были въ открытомъ фургонѣ, на которомъ помѣстились и помянутые служители. Летѣвшими изъ трубы паровоза искрами, которая падали на фургонъ, обожжены были нѣкоторыя вещи и одеждаѣхавшихъ, но вскорѣ потушены. Вдругъ почувствовали, что внизу становится жарко, и замѣтили огонь между стоявшими въ фургонѣ ищиками и корзинами. Закричали было управляющему паровозомъ, чтобы онъ остановилъ его, но, по отдalenію фургона (послѣднаго изъ семи экипажей, везенныхъ паровозомъ), голосъ ихъ не былъ слышенъ. Между тѣмъ нѣкоторые изъ сидѣвшихъ въ фургонѣ, выскочили на дорогу и ушиблись, а иные взѣзли на имперіаль передней повозки. Кондукторъ, замѣтивъ это, вмигъ остановилъ дѣйствіе машины. Пламя между тѣмъ усилилось и объяло всѣ вещи, лежавшіи въ задней части фургона. Когда паровозъ остановился, фургонъ отцепили и оставили, съ нѣкоторыми людьми, на дорогѣ. Вещи же были выбраны изъ него еще прежде. Больше всѣхъ ушибся, при паденіи изъ фургона, Гоффиурерь Соловьевъ, но отнюдь не опасно. По произведеному въ семь дѣлъ изслѣдованію оказалось, что сіе произошло отъ искръ, летѣвшихъ изъ трубы. Въ отвращеніе на будущее время подобныхъ случаевъ, постановлено правиломъ: 1) поклаужу на фургонахъ, подверженную опасности загораться— покрывать рачительно кожею, и 2) провести отъ каждой повозки снурокъ къ колокольчику, привѣщеному къ паровозу, чтобы въ случаѣ нужды кондукторъ могъ мгновенно остановить машину.

Высочайшюю Граматою отъ 3-го Апрѣля, Почетный Опекунъ, Тайный Советникъ Князь Оболенский, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ Ор-

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, 21-go Kwietnia.
We Wtorek, 12-go teraźniejszego miesiąca, JEGO CESARSKA Mość raczył wyjechać do Carskiego-Sioła drogą żelazną i tąż drogą powrócił. Na przejazd do Carskiego-Sioła potrzeba było 29, a na powrót 28 minut JEGO CESARSKA Mość, będąc zupełnie zdowolony tak z szybkości jak również z wygodności i bezpieczeństwa tych przejażdżek, oświadczył Dyrektorom Towarzystwa, które zbudowało tę drogę, Najwyższe swe zadowolenie, a nazajutrz we śródziemiu, dnia 15-go, raczył pojechać do Carskiego-Sioła z CESARZOWĄ Jej Mością i z całą Najjaśniejszą Swą Familią drogą żelazną. Podróż ta odbyła się pomyślnie i z zupełniem zadowoleniem Najjaśniejszych Osqb.

Dniem pierwiej przed pierwszą przejażdżką Cesarza Jego Mości, 11-go Kwietnia, zdarzył się na drodze żelaznej wypadek, który pobudził do przedsięwzięcia na czas przyszły niektórych szrodoków ostronosci. Wysłany był do Carskiego-Sioła po żelaznej drodze Kamer-Furier Pietrow z kilku innymi slugami Dworu, dla przewiezienia tam, w koszach i skrzyniach, niektórych rzeczy, jako to: srebra, bielizny stołowej i t. d. kosze i skrzynie te znajdowały się w otwartym furgonie, na którym też byli i pomienieni sluzby. Przez wylatujące skry z trąby parowozu, które padały na furgon, opalone zostały niektóre rzeczy i odzież jadących, ale wkrótce uszczepione. Nagle uczuli, że ze spodu robi się gorąco i dostrzeżono ogień między stojącemi na furgonie pakami i koszami. Krzyknęli na kierującego parowozem, aby go zatrzymać, ale dla odległości furgonu (ostatniego z siedmiu pojazdów, przez parowoz wiezionych), głos ich nie był słyszany. Tymczasem niektórzy z siedzących na furgonie wyskoczyli na drogę i szwankowali, a inni wdarli się na imperiały poprzedzającego pojazdu. Dostrzegły to konduktor, w mgnieniu oka zatrzymał działanie maszyny. Płomień tymczasem powiększył się i objął wszystkie rzeczy, w tylnej części furgonu znajdujące się. Skoro się parowoz zatrzymał, furgon odcepiono i zostawiono z niektórymi ludźmi na drodze. Rzeczy zaś pierwiej jeszcze zostały z niego wybrane. Wyskakując z furgonu najwięcej szwankował Furier Dworu Sołowiejew, ale bez bezpieczeństwa. Po wysledzeniu tego zdarzenia okazało się, że przyczyną tego wypadku były skry, z komina wylatujące. Dla zabezpieczenia na czas przyszły od podobnych zdarzeń, postanowiono za prawidło: 1) ładunek na furgonach, ulegający niebezpieczeństwstwu zapalenia się,—starannie okrywać skórą, i 2) od każdego pojazdu przeprowadzić sznurek do dzwonka, na parowozie wiszącego, aby w razie potrzeby konduktor mógł natychmiast zatrzymać maszynę. (P. P.)

Przez Najwyższy Dyplomat pod dniem 3 Kwietnia, Honorowy Opiekun, Radzic Taịny Oboleniński, Najlepskiej mianowany Kawalerem Orderu Sł. Równe-

дена Св. Равноапостольного Князя Владимира второй степени.

— Состоящий при Генераль-Адъютантѣ Графѣ Бенкendorfѣ, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ, Камергеръ Князь Голицынъ, (2 Апрѣля) Всемилостивѣйше пожалованъ въ Статскій-Секретари.

— Состоящему въ вѣдомствѣ Азіатскаго Департамента Коллежскому Совѣтнику Камергеру Мальцову, (2 Апрѣля) Всемилостивѣйше повелѣно быть младшимъ Совѣтникомъ Министерства Иностранныхъ Дѣлъ.

— Въ Высочайшемъ Указѣ, за собственноручнымъ Его Императорскаго Величества подписаниемъ, данномъ Правительствующему Сенату 27-го марта, изображено: „Признавая справедливымъ и полезнымъ уравнить отношенія всѣхъ Начальницъ Институтовъ благородныхъ дѣвицъ къ Совѣтамъ, управляющимъ сими заведеніями, Повелѣваемъ: Начальницамъ и Директорисамъ всѣхъ Институтовъ благородныхъ дѣвицъ, управляемыхъ особыми Совѣтами, быть Членами сихъ Совѣтовъ и присутствовать во всѣхъ ихъ засѣданіяхъ.”

— Государь Императоръ, въ слѣдствіе всеподданѣйшаго доклада Г. Министра Народнаго Просвѣщенія, изъявилъ Высочайшее соизволеніе на отбытие Экстраординарнаго Профессора Московскаго Университета Щуровскаго въ членое путешествіе по Уральскому хребту, для осмотра его въ минерологическомъ и геогностическомъ отношеніи.

— По представлению Г. Министра Народнаго Просвѣщенія и по Положенію Комитета Гг. Министровъ, Государь Императоръ Высочайше повелѣть соизволилъ: учредить въ городѣ Якобштадтѣ, для обученія дѣтей тамошнихъ жителей Русскаго и Польскаго происхожденія, Начальное Училище, съ употребленіемъ на содержаніе оного по 1,200 р. ежегодно, и сверхъ того на первоначальное обзаведеніе 300 р., изъ процентовъ съ общаго экономического капитала Гражданскихъ Учебныхъ Заведеній.

— Высочайшее повелѣніе, объявленное Правительствующему Сенату: марта 12. (Г. Министрамъ Внутреннихъ Дѣлъ)

2-мъ примѣчаніемъ къ 916-й статьѣ 5 Тома Свода Законовъ постановлено: „Въ Губерніяхъ: Виленской, Гродненской, Минской, Волынской, Подольской и Бѣлостокской Области на вакантныя мѣста, отъ выборовъ Дворянства зависящія, за неимѣніемъ кѣмъ замѣстить оныя, опредѣлить по распоряженію Министра Внутреннихъ Дѣлъ, или отъ Комитета учрежденаго 18 Августа 1814 года, но по ближайшей удобности и усмотрѣнію Министра Внутреннихъ Дѣлъ.” На основаніи сего закона Виленскій Военный, Гродненскій, Минскій и Бѣлостокскій Генераль-Губернаторъ, отнесся къ нему Господину Министру, о замѣщеніи нѣкоторыхъ вакансій Засѣдателей Уѣздныхъ Судовъ въ Виленской и Минской Губерніяхъ, изъяснивъ, что Засѣдателямъ сихъ Судовъ въ тѣхъ губерніяхъ жалованья не положено. Какъ безъ опредѣленія для означеныхъ должностей соотвѣтственного содержанія, онъ Господинъ Министръ не предвидѣлъ возможности пріискать для занятія оныхъ благонадежныхъ чиновниковъ отъ короны, то по учиненіи предварительнаго сношенія съ Гг. Министрами Финансовъ и Юстиціи, сдѣлано было отъ него надлежащее по сему предмету представленіе въ Комитет Гг. Министровъ. Нынѣ, по положенію Комитета Гг. Министровъ, послѣдовало Высочайшее Его Императорскаго Величества повелѣніе: для замѣщенія коронными чиновниками вакантныхъ мѣстъ Засѣдателей Уѣздныхъ Судовъ въ Западныхъ Губерніяхъ, коимъ жалованья еще не положено, назначить чиновникамъ, кои будутъ опредѣляемы на сїи мѣста отъ короны жалованье, согласно предположенію его Господина Министра Внутреннихъ Дѣлъ и заключенію Господина Министра Юстиціи, въ томъ количествѣ, въ какомъ опредѣлено жалованье Засѣдателямъ Уѣздныхъ Судовъ другихъ Губерній, а именно по 800 р. въ годъ, замообразно изъ остатковъ земскаго сбора, съ тѣмъ, чтобы позаимствованную изъ оного на сей предметъ сумму, пополнить изъ сбора, производимаго съ однахъ Дворянскихъ имуществъ. Получивъ о семь кѣ исполненію выписку изъ журналовъ Комитета Гг. Министровъ 22 Февраля и 8 марта сего года, онъ Господинъ Министръ Внутреннихъ Дѣлъ доносить о томъ Правительствующему Сенату для зависящихъ отъ него распоряженій, присовокупляя, что обѣ означенныи Высочайшемъ повелѣніи вмѣстѣ съ симъ сообщено имя Гг. Министрамъ Финансовъ и Юстиціи и Виленскому Военному, Гродненскому, Минскому и Бѣлостокскому Генераль-Губернатору.

— Государь Императоръ, въ поясненіе § 52 Устава, о знакѣ отличия безнорочной службы, 10 марта 1837

го z Apostolami Xięźcia Włodzimierza drugiego stopnia.

— Зostajacy przy Jenerał-Adjutancie Hrabi Benkendorfie, Rzeczywisty Radzic Stanu, Szambelan Xięze Golicyn, (2-go Kwietnia) Najłaskawiej mianowany Sekretarzem Stanu.

— Zostajacemu wъ wiedzy Departamentu Azyatyckiego Radzicy Kollegialnemu Szambelanowi Malcowu (2 Kwietnia) Najłaskawiej rozkazano bydз m³odszym Radzicem Ministerium Spraw Zewnetrznych.

— W Najwy¶szym Ukazie, z własnoręcznym Jego Cesarskiej Mości podpisem, danym Rządzącemu Senatowi 27 Marca, wyrażono: „Uznając za rzecz słuszną i pozytywną porównać stosunki wszystkich Naczelnik Instytutów Szlachetnych Panien z Radami, zarządzającymi temi zakładami, Rozkazujemy: Naczelnice i Dyrektorki wszystkich Instytutów Szlachetnych Panien, przez osobne Rady zarządzanych, mają bydз Członkami tych Rad i zasiadać na wszystkich ich posiedzeniach.”

— CESARZ JEGO MOŚĆ, na skutek najuniętszego przełożenia P. Ministra Narodowego Oświecenia, oświadczył Najwyższe zezwolenie na odbycie, przez Nadzwyczajnego Profesora Moskiewskiego Uniwersytetu Szczurowskiego, uczonej podróży po łańcuchu górn Uralskich, dla obejrzenia gó we względzie mineralogicznym i geologicznym.

— Na przedstawienie P. Ministra Narodowego Oświecenia i po nasta³em postanowieniu Komitetu PP. Ministrów, CESARZ JEGO MOŚĆ Najwyżej rozkazac racył: założyć w mieście Jakobstadtzie, dla uczenia dzieci tamecznych mieszkańców Ruskiego i Polskiego pochodzenia, szkołę poczatkową, z użyciem na jej utrzymanie po 1,200 rubli rocznie, i nadto, na pierwsze opatrzenie 300 r., z procentow ogólnego kapitału ekonomicznego Cywilnych zakładów edukacyjnych.

— Najwy¶szy rozkaz, objawiony Rządzącemu Senatowi 12-go Marca, przez P. Ministra Spraw Wewnętrznych.

Przez 2-ga uwagę do 916-go artykułu 5-go Tomu Połączenia Praw postanowiono: „W Guberniach: Wileńskiej, Grodzieńskiej, Mińskiej, Wołyńskiej, Podolskiej i Obwodzie Białostockim na urzędy wakujące, od wyborów Dworzaństwa zależne, w razie, jeżeli nie będzie komu ich zajęć, naznaczać z rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych, albo z Komitetu ustanowionego 18-go Sierpnia 1814 roku, ale podług najbliższej dogodności i uwagi Ministra Spraw Wewnętrznych.” Na osnowie tego prawa, Wileński Wojenny, Grodzieński, Miński i Białostocki Jenerał-Gubernator, odniósł się do tegoż Pana Ministra, o zamieszczenie niektórych wakujących urzędów Assesorów Sądów Powiatowych w Guberniach Wileńskiej i Mińskiej, wyraziwszy, że Assesorem tych Sądów w tych Guberniach nie naznaczone płacy. Ponieważ bez naznaczenia dla powietrznych obowiązków odpowiedniego utrzymania, tenże P. Minister nie widział możliwości wynalezienia dla ich zajęcia ufnich urzędników od korony, przeto po zniesieniu się poprzedniczem z PP. Ministrami Skarbu i Sprawiedliwości, uczynione było od niego należyte w tej rzeczy przedstawienie do Komitetu PP. Ministrów. Teraz, po nasta³em postanowieniu Komitetu PP. Ministrów, nasta³ Najwy¶szy Jego CESARSKIEJ Mości rozkaz: dla osadzenia urzędoikami od korony wakujących miejsc Assesorum Sądów Powiatowych w Guberniach zachodnich, którym płace jeszcze nie ustalowiono, naznaczyć urzędoikom, którzy będą mianowani na te urzędy od korony płace, zgodnie z projektem Pana Ministra Spraw Wewnętrznych i wnioskiem Pana Ministra Sprawiedliwości, w takiej ilości, w jakiej naznaczona jest płaca dla Assesorum Sądów Powiatowych innych Gubernij, a mianowicie po 800 r. rocznie, sposobem pożyczki z pozostałości poboru Ziemskego, z zastrzeżeniem, aby pożyczoną z niego na ten przedmiot sumę zwrocić z poboru, uskutecznianego z samych majątków Dworzańskich. Otrzymawszy o tem do wypełnienia wyipis z żurnałów Komitetu PP. Ministrów 22-go Lutego i 8-go Marca roku teraźniejszego, Pan Minister Spraw Wewnętrznych donosi o tem Rządzącemu Senatowi dla zależących od niego rozporządzeń, dodając, że o powietrzonym Najwy¶szym rozkazie razem z tem udzielono przeze P.P. Ministrem Skarbu i Sprawiedliwości i Wileńskiemu, Grodzieńskiemu, Mińskiemu i Białostockiemu Jenerał-Gubernatorowi.

— CESARZ JEGO MOŚĆ, na objaśnienie § 52 Ustawy, o znaku dystynkcji nienagannej służby, 10-go Marca 1837

Года конфирмованного, Высочайше повелѣть соизволилъ, постановить правиломъ, чтобы отставные военные Чиновники, съ просьбами, обѣ удастоеи ихъ къ помянутому знаку отличія, обращались не прямо въ Военное Министерство; а къ Г. Главнокомандующему Дѣйствующему Армію, Командирамъ Огдѣльныхъ Корпусовъ и другимъ Главнымъ Начальникамъ, въ вѣденіи коихъ въ послѣднее время служили, и отъ коихъ по существующему порядку они снабжаются указами обѣ отставкѣ, съ тѣмъ, чтобы Начальство сіе, по собраніи и повѣркѣ свѣдѣній о службѣ таковыхъ Офицеровъ, ежели найдеть, что они имѣютъ право на означенную награду, то доставляло бы уже отъ себя въ Военное Министерство, надлежащіи обѣ нихъ списки и документы, на правилахъ, для сего установленныхъ. (Оп. Прав. Сенат. 12 Апрѣля 1838 года.)

Правительствующій Сенатъ слушали предложеніе Министра Юстиціи, Господина Тайного Советника и Кавалера Дмитрія Васильевича Дащкова, что Г. Министр Статья-Секретарь Великаго Княжества Финляндскаго въ отношеніи къ нему Господину Министру отъ 14 (16) сего Марта изъяснилъ, что Высочайшимъ повелѣніемъ, въ 1826 году состоявшимъ и расpublikowanymъ въ Имперіи Указомъ Правительствующаго Сената отъ 21 Іюня 1826 года, постановлено было, касательно порядка сношений между Начальствами Имперіи и Великаго Княжества Финляндскаго: 1, чтобы по дѣламъ Полицейскимъ пограничные Губернаторы Россійские и Финляндскіе сносились между собою непосредственно; и 2, чтобы по дѣламъ о контрабандѣ сносились такимъ же образомъ не только Губернаторы, но и ближайшиe Начальники пограничныхъ мѣстъ обоихъ краевъ. Постановленіе сіе въ некоторыхъ случаяхъ оказалось не вполнѣ достаточнымъ, а потому Г. Министр Финансовъ, Министр Внутреннихъ Дѣлъ и Финляндскій Генераль-Губернаторъ, по совѣщаніи о семъ предметѣ, признали полезнымъ предложить въ некоторыя дополненія къ этому постановленію. При всеподданѣйшемъ докладѣ Государю Императору о семъ дѣлѣ, Его Величество нынѣ Высочайше повелѣть соизволилъ: 1) чтобы по дѣламъ о поимкѣ дезертировъ, переходящихъ изъ Россійскихъ Губерній въ Финляндію или обратно, сносились между собою непосредственно Россійские и Финляндскіе Полицейские Чиновники и мѣста пограничныхъ уѣздовъ, съ тѣмъ однако жъ, чтобы Чиновникъ или мѣсто вступившіе въ сношение, доносили о томъ тогда же Губернскому Начальству, для зависящихъ отъ сего послѣдняго распоряженій; и 2) чтобы по дѣламъ о сыскѣ товаровъ, тайнымъ образомъ водворенныхъ изъ Финляндіи въ Имперію и увѣзенныхъ обратно при ихъ преслѣдованіи, Россійское пограничное Таможенное Начальство имѣло право не токмо сноситься, какъ и доселѣ, непосредственно съ пограничными Полицейскими Начальствами Финляндскими, но и комантировать въ Финляндію своего Чиновника, въ видѣ Депутата, для совокупнаго съ Финляндскимъ короннымъ Чиновникомъ розыска таковыхъ тайно водворенныхъ въ Имперію товаровъ. (Опубл. Правит. Сен. 29 го марта 1838 года.) (C. B.)

СТАТИСТИКА.

Промышленность, Торговля и т. д.

Отчетъ Министра Внутреннихъ Дѣлъ, за 1836 годъ.
(Продолженіе).

Содѣйствіе полезныхъ предпрѣятій: привилегіи, компаніи, угрежденіе губернскихъ выставокъ.

Покровительство, оказываемое Вашимъ Императорскимъ Вечичествомъ всякой полезной предпрѣимчивости, продолжаетъ возбуждать ее во всѣхъ состояніяхъ. Сіе доказывается между прочимъ учрежденіемъ компаній и требование привилегій на изобрѣтенія, изведенія и другія предпрѣятія *).

Въ началѣ 1836 года, по проекту Австрійскаго дворянинна Герстнера, составилось въ Санктпетербургѣ Общество на акціяхъ, для устройства желѣзной дороги отъ С. Петербурга до Павловска, грѣзъ Царское Село. Сіе Общество, по разсмотрѣніи проекта Г. Герстнера въ Главномъ Управлѣніи Путей Сообщенія и Публичныхъ Зданій, 21 марта 1836 года, Высочайше утверждено, съ исключительной привилегіею на 10 лѣтъ и дозволеніемъ собрать на устройство сей дороги, посредствомъ акцій, капиталъ въ 5 мил. рублей, а если окажется въ послѣдствіи нужнымъ, то выпустить акцій еще на 500,000 руб. Въ продолженіе минувшаго лѣта, первоначаль-

року утвержденной, Najwyżej rozkazac raczył, postanowic za prawidlo, azeby odstawni urzadnicy wojskowi, z prosbami, o uznanie ich godnymi pomienionego znaku dystynkey, udawali si, nie prosto do Ministerium Wojny; ale do P. Głównodowodzacego Dzialajaca Armia, Dowodzow Oddzielnich Korpusow i innych Gównych Naczelnikow, w wiedzy ktorych w ostatnim czasie sluzily, a przez ktorych, podlug istniejecgo porzedku opatruja si oni ukazami, o odstawce, z zastrzezeniem, azeby Zwierzchnosc ta, po zebraniu i sprawdzeniu wiadomości o sluzbie takowych Oficerow, jezeli znajdzie, ze mają oni prawo do pomienionej nagrody, przesyłała ju od siebie do Ministerium Wojny, nalezyte o nich opisy i dokumenta, na prawidłach, na to ustanowionych. (Op. przez Rz. Sen. 12 Kwietnia 1838 r.)

— Rządacy Senat słuchali przełożenia Ministra Sprawiedliwości, Pana Radcy Tajnego i Kawalera Dymitra Wasilewicza Daszkowa, że P. Minister Sekretarz Stanu Wielkiego Księstwa Finlandzkiego w odniesieniu się do tegoż Pana Ministra pod dniem 4 (16) przeszłegoMarca wyraził, że przez Najwyższy Rozkaz w roku 1826 nastąpiły i opublikowany w CESARSTWIE przez Ukaz Rządzącego Senatu pod dniem 21-m Czerwca 1826 roku było postanowiono, względnie porządku znaszania się między Władzami CESARSTWA i Wielkiego Księstwa Finlandzkiego: 1, ażeby w rzeczach Policyjnych pogranicznih Gubernatrowie Rossyjscy i Finlantcy znośili się między sobą bezpośrednio; i 2, ażeby w sprawach o kontrabandzie znośili się tymże sposobem nie tylko Gubernatorowie, ale i bliźni Naczelnicy pograniczych urzędów obu krajow. Postanowienie to w niektórych zdarzeniach okazało się nie zupełnie dostateczne, a zatem P. Minister Skarbu, Minister Spraw Wewnętrznych i Finlandzki Jenerał-Gubernator, po naradzeniu się w tej rzeczy, uznali za pożyteczną podać niektóre dopełnienia do tego postanowienia. Przy najuniętszym przełożeniu CESARZOWI Jego Mości o tej rzeczy teraz Jego CESARSKA Mość Najwyżej rozkazac raczył: 1) ażeby w sprawach o pojmaniu deserterów, przechodzących z Gubernii Rossyjskich do Finlandy albo wzajemnie, znośili się między sobą bezpośrednio Rossyjscy i Finlantcy urzędnicy Policyjni i urzędy pograniczych powiatow, z tém atoli zastrzezeniem, ażeby Urzędnik albo urząd weszły w znoszenie się, donosiły razem o tém Zwierzchności Gubernialnej, dla zależnych od tej ostatniej rozporządzeń; i 2) ażeby w sprawach o wyszukanie towarow, potajemnie przywiezionych z Finlandy do CESARSTWA i uwiezionych na powrót przy ich ściganiu, Rossyjska pogranicznia władza Tamożenna miała prawnie tylko znośić się, jak i do tąd, bezpośrednio z pograniczną Policyjną władzą Finlandzką, ale i komenderować do Finlandy swego Urzędnika, w charakterze Deputata, dla łącznego z Finlandzkim Urzędnikiem koronnym wyszukania takowych tajemnie przywiezionych do CESARSTWA towarow. (Op. przez Rz. Sen. 29-go marca 1838 roku). (G. S.)

STATYSTYKA.

PRZEMYSŁ, HANDEL i t. d.

Zdanie Sprawy Ministra Spraw Wewnętrznych, za rok 1836.

(Ciąg dalszy).

Wspieranie użytecznych przedsięwzięć: przywileje, spółki, zaprowadzenie wystaw pu guberniach.

Opieka, jakiej od WASZEJ CESARSKIEJ Mości doznają wszelkie pożyteczne przedsięwzięcia, obudza jeciągle we wszystkich stanach. Dowodem tego jest, między innymi, zawiązywanie się spółek i żądanie przywilejów na nowe wynalazki, na zaprowadzenie już istniejących i na inne przedsięwzięcia *).

Na poczatkû roku 1836 zawiązało się w Petersburgu, podlug projektu szlacheckiego Austryackiego Gerstnera, Towarzystwo akcyjne dla urzadzenia kolej źelaznej między Petersburgiem a Pawłowskim, przez Carskie-Siło. Po roztrząsieniu projektu P. Gerstnera, w Głównym Zarządzie komunikacji dróg i budowli publicznych, towarzystwo to pozyskało Najwyższe zatwierdzenie w d. 21 marca 1836 r. z wyjątkiem przywilejem na lat 10 i dozwoleniem zbierania na urządzenie tej kolei, akcji do wysokości kapitału 5 mill. rub. as., oraz z wolnością wypuszczenia później jeszcze nowych akcji na 500,000 rub. as., jeśliby tego

*). Въ минувшемъ году изданы новые, довольно подробныи правила для составления общеправъ на акціяхъ. Они утверждены Вашимъ Императорскимъ Вечичествомъ, 6 Декабри.

*) W roku zeszlym, wydane zostały nowe, dosyć szczególne przepisy wzglêdem zawiazywania spóleks przez akcje. Zatwierdzenie tych przepisów przez W. C. Mośc nastąpiło 6 Grudnia.

ный капиагъ въ 3 м. руб. собранъ и выписаны изъ за границы; какъ потребное количество желѣзныхъ рельсовъ, такъ и паровозы и другія вещи, нужные для окончательного устройства дороги. Самая дорога частію уже устроена, и на разстояніи отъ Царскаго Села до Павловска были дѣлаемы опыты ъзды въ паровозахъ.

Генераль-Адъютантъ Полковникъ Князь Бѣлосельскій-Бѣлозерскій изобрѣлъ особеннаго устройства дорогу, которую онъ назвалъ саннокатною, приспособивъ къ ней и особаго рода повозку. Сей саннокатный путь есть не что иное, какъ взятая на оборотъ обыкновенная дорога, въ которой колеса, вмѣсто того, чтобы катиться по дорогѣ, будучи устроены изъ чугуна и утверждены на самой дорогѣ въ положенныхъ деревянныхъ рамахъ, служить только средствомъ къ приведенію въ движение повозки, состоящей изъ длиннаго ящика на полозьяхъ, съ колесами, соотвѣтствующими диаметру ободовъ колесъ. По сдѣланному, въ слѣдствіе распоряженія Министерства Внутреннихъ Дѣлъ, опыта на устроенной за городомъ для образца саннокатной дорогѣ, оказалось, что одна лошадь можетъ по ней свободно везти 400 пудъ тяжести, и довольно скоро, т. е. по верстѣ въ 20 минутъ. Устройство одной версты такой дороги, по сдѣланному исчисленію, будетъ обходиться здѣсь въ С. Петербургѣ въ 10,550 рублей. Саннокатна стоять 220 руб. Согласно прошенію Князя Бѣлосельскаго-Бѣлозерскаго, выдана ему, съ разрешеніемъ Государственного Совета, на сїе изобрѣтеніе десятилѣтняя привилегія, 31 Декабря 1836 года; на счетъ же самого устройства дороги, гдѣ онъ признаетъ сїе удобнымъ, предоставлено просить особо, установленнымъ порядкомъ.

Генераль-Адъютантъ Шильдеръ также получилъ десятилѣтнюю привилегію на устройство и употребленіе въ Россіи двойныхъ паромныхъ пароходовъ, съ ледокольнопильнымъ механизмомъ его изобрѣтенія, для свода судовъ и вывода оныхъ во время замерзанія водъ, и для буксированія въ лѣтнее время. Съ симъ вмѣстѣ для заведенія такихъ пароходовъ, составилось въ С. Петербургѣ, по условію съ изобрѣтателемъ, Общество на акціяхъ; существование сего Общества дозволено Вашимъ Императорскимъ Величествомъ, согласно мнѣнію Государственного Совета, съ представлѣніемъ ему исключительного права: заводить и употреблять помянутые пароходы, въ течение сроковъ, въ привилегіи Генерала Шильдера назначенныхъ, какъ при Кронштадтскомъ и С. Петербургскомъ портахъ и отъ оныхъ до открытаго моря и обратно, такъ и по всѣмъ системамъ судоходства — отъ С. Петербурга до устья рѣки Волги и обратно, наконецъ и по прилегающимъ къ сему водяному пути озерамъ *).

Въ 1835 и 1836 годахъ поступили въ Министерство четыре проекта, отъ разныхъ лицъ, объ учрежденіи Компаний на акціяхъ, для устройства здѣсь водопроводовъ, посредствомъ коихъ жителямъ столицы можетъ быть доставлена густая Невская вода въ самые дома. Для разсмотрѣнія сихъ проектовъ, по важности предмета и огромности капиталовъ, требующихъ на совершеніе сего полезнаго предпріятия, составленъ былъ при Министерствѣ особый Ученый Комитетъ. По полученіи заключенія оного, дѣло сїе представлено въ Государственный Советъ; по томъ, въ слѣдствіе сдѣланыхъ Советомъ замѣчаній, дополнено нужными справками и сношеніями съ Министромъ Финансовъ, который предполагалъ устроить здѣсь водопроводы на счетъ казны; наконецъ подвергнуто снова разсмотрѣнію вышеозначенаго Ученаго Комитета, и вторично внесено въ Государственный Советъ.

Новымъ средствомъ для поощрѣнія промышленности и особливо для распространенія точныхъ свѣдѣній о состояніи оной, будеть служить утреображеніе губернскихъ выставокъ или музеумовъ: какъ для издѣлій и образцовъ фабричной, заводской ремесленной и всякаго другаго рода мѣстной промышленности и инструментовъ, которыми сїи издѣлія и замѣчательнѣйшая домашнія, или усовершенствованная земледѣльческія работы производятся, такъ и для самыхъ главныхъ, или же по чому либо иному достойныхъ особеннаго вниманія произведеній природы въ томъ краѣ. Первый опытъ выставки сего рода сдѣланъ въ Смоленскѣ, по желанію и стараніямъ и способами существующаго тамъ Мануфактурнаго Комитета. Ваше Императорское Величество изволили признать, что учрежденіе подобныхъ выставокъ и въ другихъ гу-

окаizała się potrzeba. W ciagu zeszłego lata, kapitał pierwiastkowy, 3,000,000 rub. zebrany został, i spro-wadzono zza granicy, tak potrzebną ilość żelaznychъ kolej, jako też wozy parowe i inne rzeczy, do ostatecznego urządzienia drogi potrzebne. Droga ta w części już jest założona, a na przestrzeni, pomiędzy Carskiem-Siołem a Pawłowskiem robiono już także próby z wozami parowymi.

Fligel-Adjutant, Półkownik Xięże Bielosielski-Bielozierski, wynalazł szczególnej budowy drogę, którą nazwał *sanną*, i zastosował do niej nowy gatunek wozu. Droga takowa nie jest nic innego, jak na odwrót wzięta droga zwyczajna; tam koła, zamiast toczyć się podrodze, są odlane z żelaza i umocowane na drodze w osadzonych na niej ramach drewnianych; koła te służą jedynie za szrudek do wprawiania w ruch wozu, składającego się z długiej skrzyni na płozach, w których wyżłobione są rówki, szerokości obwodów kół odpowiadające. Próba zrobiona z rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, na drodze sannej, zbudowanej za miastem na wzór, przekonała, że jeden koń może snadno po niej ciągnąć ciężar 400 pudów, i to dosyć prędko, bo po 1 wiorcie na 20 minut. Podług obrachowania, budowa wiorsty takiej drogi, kosztować będzie w Petersburgu, 10,550 rub. as. Sanie, kosztują 200 rub. W skutek prośby Xięcia Bielosielskiego-Bielozierskiego i zgody z decyzją Rady Państwa, wydany mu został, pod d. 31 Grudnia 1836 r. przywilej na ten wynalazek, na lat 10, z zastrzeżeniem, co się tyczy samego budowania drogi, iż otrzymujący przywilej, obowiązany jest w każdym szczególnym przypadku starać się o uzyskanie na to pozwolenia w porządku przepisany.

Jenerał-Adjutant Szylder otrzymał także przywilej 10-letni, na budowanie i używanie w Rossji podw ojnych przewozowych statków parowych, z mechanizmem do kruszenia lodu, własnego wynalazku, mającym słu y c do wprowadzania statków do przystani i wprowadzania z nich tychże w czasie zamarzania wód, i do holowania latem. W celu zaprowadzenia takich statków parowych, zawi『zało się zaraz w Petersburgu, za porozumieniem się z wynalazc m, Towarzystwo akcyjne uszczuplone, które uzyskało zatwierdzenie Waszej Cesarskiej Mości, stosownie do Opinii Rady Państwa, oraz wy aczne prawo na zaprowadzenie i używanie wspomnionych statków, przez ca  czasu, w przywileju Jenerała Szyldera oznaczonego, tak przy portach Kronsztadzkim i Petersburgskim, i na całej przestrzeni od tychże portów do otwartego morza i na powrót, jako te z na wszystkich punktach systematu spławu — od Petersburga, aż do ujcia rzeki Wolgi i na powrót, wreszcie na przyleg tych tej komunikacyi wodnej jeziorach *).

W latach 1835 i 1836, Ministerstwo otrzymało od r nych osób cztery projekty, w przedmiocie zawi『zania Kompanii akcyjnej, do ur dzienia w Petersburgu wodociągów, w celu dostarczania mieszkańcom tej stolicy, aż do domów, czystej wody z N-wy. Ze względu na wa o st przedmiotu i wielko  kapitałów, do uskutecznienia tego pożytecznego przedsięwzięcia potrzebnych, rozpoznanie rzeczych projektów poruczone zostało oddzielnemu Komitetowi, przy Ministerstwie Spraw Wewnętrznych utworzonemu. Złożona przez tenże Komitet opinia pod wzgl dem naukowym, przedstawiona została Radzie Państwa; poczynione przez t  Rad  spostrzeżenia, zostały wyja ionione przez stosowne poszukiwanie i przez porozumienie się z Ministrem skarbu, który proponował ur dzienie wodociągów kosztem r dzowym; a nakoniec, przedmiot ten wr ci  znowu pod wzgl d wyżej wspomnionego Komitetu, i powt orne Radzie Państwa przedstawiony został.

Za nowy szrudek do zachęcenia przemyslu, a nadewszystko do upowszechnienia dok aduowych wiadomości o jego stanie, uważało należy zaprowadzenie po guberniach wystaw, czyli muzeów: tak wyrobów i prób fabrycznych, rękodzielniczego, rzemie niczego i wszelkiego rodzaju miejscowego przemyslu, tudzież narzedzi, słu y c do uskuteczniania tak pomienionych wyrobów, jako i innych celnich p lodów domowego przemyslu i udoskonalen rolniczych, jak niemniej najg owniejszych, lub te z z ionego względu na szczególną u wag  zasługujących p lodów naturalnych miejscowych. Pierwszą prob  wystawy tego rodzaju zrobiono w Smoleńsku za staraniem i przy pomocą tajemnego Komitetu R kodzielniczego. Wasza Cesarska Mo c raczy e wyrzec, że zaprowadzenie podobnych wystaw i po innych miastach gubernialnych, oprócz rozszerzenia dokładniejszych wia-

* Въ 1836 году выданы еще три привилегіи: двѣ на дѣланіе деревянныхъ ногъ и одна на приготовленіе порошка, испробляющаго зловоніе, и производящаго на землю особаго рода.

*) W r. 1836 wydane także zostały trzy przywileje, dwa na robienie nóg drewnianych, a jeden na przygotowanie proszku, niszczącego smrodliwe wyziewy, i tworzącego nawóz szczególnego rodzaju.

бернскихъ городахъ, сверхъ общей пользы распространенія точнѣйшихъ свѣдѣній о состояніи края въ разныхъ отношеніяхъ, можетъ, при предстоящемъ по Россіи путешествіи Государя Наслѣдника Цесаревича и Великаго Князя АЛЕКСАНДРА НИКОЛАЕВИЧА, быть не безполезно и для Его Высочества. Слѣдуя сей мысли Вашего Императорскаго Величества, Министерство Внутреннихъ Дѣлъ поспѣшило начертать довольно подробныя, для заведенія выставокъ или музеумовъ въ губернскихъ городахъ, правила, и сообщило ихъ начальникамъ губерній. Какъ по различию климата и направленія промышленности должны различествовать и предметы выставки, то указанія и правила, сообщенные начальникамъ губерній, должны служить для нихъ лишь общимъ руководствомъ; сообразовать же сіи правила съ мѣстными обстоятельствами и способами предоставляется имъ усмотрѣнію. Сверхъ того начальникамъ губерній объясняено: что учрежденія въ губернскихъ городахъ выставки не суть временный, какъ тѣ, которыя бывають въ С. Петербургѣ и Москвѣ, а должны составлять постоянные губернскіе музеумы; что пріобрѣтаемые для нихъ предметы будутъ оставаться безъ перемѣны, кромѣ случаевъ, когда сего потребуетъ естественная невозможность сохранять ихъ долгое время безъ поврежденія, или когда новыя усовершенствованія въ выдаѣтъ и приготовленіи побудятъ замѣнить ихъ другими; но что ко времени путешествія Его Императорскаго Высочества предметы выставокъ могутъ быть въ большемъ числѣ и разнообразнѣе, чрезъ присоединеніе къ обыкновеннымъ и такихъ, коихъ доставленіе, или долгое храненіе въ губернскомъ музеумѣ, было бы сопряжено съ затрудненіями по скорой порчу, или коихъ пріобрѣтеніе требовало бы несоразмѣрныхъ съ средствами музеума издержекъ. Впрочемъ и кромѣ сего особенного случая, дозволяется, независимо отъ такихъ постоянныхъ выставокъ, открывать при нихъ и периодическая, кратковременная для издаѣтъ и другихъ произведеній мѣстной промышленности, разрѣшша продажу оныхъ желающимъ. (Продолженіе впередъ).

ИНОСТРАННЫЙ ИЗВѢСТИЯ.

А В С Т Р І Я.

Вена, 22-go Aprѣla.

Новый уполномоченный приздѣшнемъ дворѣ Турацкій Посоль Рифатъ-Бей, представился вчера Его Император. Велич. въ торжественной аудіенціи и поднесъ свою вѣрочную грамоту. Императоръ послѣ церемоніи разговаривалъ и некоторое время съ новымъ Султанскимъ представителемъ, послѣ чего онъ имѣлъ честь представляться Ея Велич. Императрицѣ, Императорцѣ матери и Эрцгерцогамъ Францу Карлу, Карлу, Йоанну и Людвигу. Замѣчено что этотъ Посланникъ вѣржалъ въ Императ. замокъ не съ такою пышнотою, какою отличился вѣзде его предшественника Ахметъ-Пети-Паша. (A.P.S.Z.)

Нѣкоторые изъ здѣшнихъ иностранныхъ дипломатовъ, получили уже отъ дворовъ своихъ предписаніе, присутствовать при коронації Австрійскаго Императора въ Медіоланѣ. Платѣ для коронаціи и Корона уже готовы: первое изъ голубаго и желтаго бархата, а послѣднія вѣрной снимокъ съ желѣзной короны. Весь коронаціонный приборъ оставилъся отъ Наполеона, какъ Итальянскаго Короля, хранится въ здѣшней кладовой съ упомянутую короною, которая, какъ повѣствуетъ просто-народная басня, сделана изъ одного гвоздя, которымъ распять Иисусъ Христосъ, а потому она такъ мала, что едва покроетъ вершину головы.

Слышно, что въ честь одного знаменитаго Князя, которого ожидаютъ сюда нынѣшнюю осень, будеть учрежденъ за двѣ мили отъ Вены лагерь изъ 24,000 чл., куда собраться должны полки изъ Моравіи, Верхней и Нижней Австріи, Венгрии и Штейнермарка. Второй такой лагерь и съ такою же цѣдью собранъ будеть въ Италии близъ Чіеза на рѣкѣ Адіже.

Изъ Истамбула получено извѣстіе, что братъ Перства-Паша, известный Эминь-Паша, раздѣливши печальнную его судьбу, скончался скоропостижною смертию въ Варнѣ. (G. C.)

Франція.

Парижъ, 21-go Aprѣla.

Нѣкоторые журналы сообщили извѣстіе, что Г. Агадо, отказалъ въ заемъ Правительству Королевы Маріи Христинѣ.

Оппозиціонныя газеты увѣдомили, что Герцогъ Орлеанскій пріобрѣлъ въ собственность проданный недавно журналъ *Messager*. Этотъ и жур. *Charte de 1830* рѣшительно говорятъ противное. Впрочемъ никто не хочетъ вѣрить, чтобы журналъ, какъ гово-

домоци о станіи kraju pod róznymi wzgledami w wi-dokach ogólnych, moze nadto stać się uzytecznym i dla Jego Cesarskiej Wysokości Cesarzewicza i Wielkie-go Xięcia ALEXANDRA Następcy Tronu, który wła-snie odbycie podrózy po Rosji zamierzał. Zgodaie z tą myślą WASZEJ CESARSKEJ MOŚCI, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych pośpieszyło z ułożeniem dosyć szczególnych przepisów, mających na celu zaprowadzenie po miastach gubernialnych wystaw, czyli muzeów, i roze-szalo je naczelnikom gubernij. Gdy zaś z przyczyny rozmaitości klimatu i skierowania przemysłu, muszą także bydż i rozmaite przedmioty wystawy, przeto u-przedzeni zarazem zostali ciż naczelnicy, że udzielone im wskazania i przepisy, jedynie za ogólne przewodnictwo uważać winni, iż zastosowanie tychże do okoliczności i miejscowości ich pozostawia się własnemu uznaniu. Nadto ozajmiono rzecznym naczelnikom, że zaprowa-dzające się w miastach gubernialnych wystawy nie są tymczasowemi, jak te, które bywają w Petersburgu i Moskwie; ale tworzyć mają stałe muzea gubernialne; że przedmioty, dla nich nabywane, mają w nich pozostać bezmiennie, wyjawyszy, gdyby tego wymagała naturalna niemożność zachowania ich przez czas dłuższy bez zepsucia, lub gdyby nowe udoskonalenia produkcji lub fabrykacyi były powodem do zastąpienia dawnych nowemi; że nareszcie, przez ciąg podrózowania Jego Cesarskiej Wysokości, dozwolonem zostaje nadanie rze-cznym wystawom większej obszerności i rozmaitości, przez przydanie do nich i takich przedmiotów, których dostarczenie lub dłuższe zachowanie w Muzeum gubernialnym, połączone byłoby z trudnościami, z powodu prętkego psucia się, albo których nabycie wymagało by kosztów, możliwość muzeów przewyższających. Z resztą i oprócz tego szczególnego przypadku, dozwolone zostało, niezależnie od stałych wystaw, urządzać przy nich i czasowe, krótko trwałe, na wyroby i inne płody miejscowego przemysłu, z wolnością sprzedawa-nia tychże chęć nabycia mającym.

(Dalszy ciąg nastąpi).

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

A U S T R Y A.

Wiedeń, 22-go Kwietnia.

Wczora nowy upełnomocniony przy tutejszym dworze Poseł Turecki Rifat-Bej, miał honor bydż przyj-mowanym przez J. Ces. Mośc na uroczystej audiencji, i wręczyć swe listy wierzytelne. J. Ces. Mośc po ukoń-czonej ceremonii, niejakis czas rozmawiał z nowym Re-prezentantem Sułtana, po czem tenże miał honor pre-zentować się Cesarszej Jej Mości, Cesarszej Matce, i Arcy-Xiążetom Franciszkowi Karolowi, Karolowi, Janowi i Ludwikowi. Uważano, że Poseł ten przy wjeź-dzie na zamek Cesarski, nie zachowywał takiej pompy, jaką się odznaczył jego poprzednik Achmed-Fethi-Basza,

Niektórzy z zagranicznych dyplomatów tutejszych, otrzymali juž od dworów swoich polecenie, aby znaj-dowali się przy obrębie Koronacyjnym Cesarza Austry-ackiego w Mediolanie. Koronacyjny ubiór i korona są juž gotowe. To pierwsze z niebieskiego i żółtego axa-mitu, druga zaś jest wierną kopią korony żelaznej. Wszystkie godła koronacyjne po Napoleonie, jako Królu wło-skim, są zachowane w tutejszym skarbcu, wraz z po-wyższą koroną, która, jak wieść pospolita między ludem niesie, była zrobiona z jednego z tych gwoździ, które Chrys-tusa ukrzyżowano, i dla tego też jest tak maleńska, że ledwie wierzch czaszki nakryje.

Słychać, że na cześć pewnego znakomitego Xięcia spodewanego tutaj tegorocznej jesieni, będzie ze-brany obóz z 24,000 ludzi pod Wiedniem w odległo-ści mil dwóch, do którego obozu, przyjdą polki z Morawii, Gornej i Dolnej Austrji, Węgier i Styrii. Dru-gi taki obóz i w takim celu, zbierze się we Włoszech pod Chiesa nad rzeką Adygą.

Doszła tu wiadomość ze Stambułu, że brat Pertewa-Baszy, znany Emin-Basza, podzielający smutny los tamtego, umarł nagłą śmiercią w Warnie. (G. C.)

FRANCJA.

Pariz, dnia 21 Kwietnia.

Niekotore dzienniki udzieliły wiadomość, jakoby Pan Aguado, zrzekł się dania pożyczki Rządowi Królowej Maryi Krystyny.

Opozycyjne gazety umieściły doniesienie, że Xięże Orleans nabyci na własność przedany niedawno dziennik *Messager*. Tenże i dziennik *Charte de 1830*, za-przeczą temu jak najwyraźniej. Niechce atoli nikt dać wiary, ażeby nabywcą dziennika *Messager* był, jak

рили прѣбрѣль, иностранный Графъ В., побочный сынъ Наполеона, ибо онъ не принадлежалъ къ числу тѣхъ людей, которые могли бы столь легко перемѣниться въ такъ называемаго *homme politique*.

Правительство назначило для Маршала Сульта миллионъ фр. на издергки по послѣдовательству въ Лондонъ. Слышно, что выборъ сей послѣдовалъ по предварительному соглашенію съ некоторыми лицами въ Лондонѣ. *Messager* одобряетъ выборъ въ лицѣ Маршала, присовокупляетъ о немъ слѣдующее мнѣніе Герцога Веллингтона: „Маршалъ Сультъ не тактикъ, но первый въ новѣйшія времена стратегикъ.” *)

Жур. *Charte* сообщаетъ слѣдующее изображеніе состоянія французскаго войска въ отношеніи спарядовъ оного, не зависимо отъ принадлежащихъ національной гвардии. Батарейныхъ пушекъ и осадныхъ орудій 3,000 штукъ, металлическихъ полевыхъ орудій 1,567, чугунныхъ 1862, картечныхъ 1,562, пушечныхъ здеръ 4,100,000 штукъ, такихъ же но меньшаго размѣра 4 милл., картечей 1 мил., бомбъ 719,000 штукъ, пороха 10 мил. килограмовъ, оружія 1,250,000 шт. въ складахъ, ружей 74,000 шт., саблей 850,000 для пѣхоты, 150,000 для конницы, бердыши 5,200, клинковъ 44,000 шт., приборовъ 11,000 штукъ.

23-го Апрѣля.

Король принималъ вчера Посланника Абдель-Кадера, представленнаго Военнымъ Министромъ. Король былъ въ тронной залѣ, вмѣстѣ съ Королевою, всѣми Принцами и Принцессами Королевской Фамилии. Бен-Араха сопровождалъ Мавританецъ Бouden-Bah и Еврей Бенъ-Дюрантъ. Онъ произнесъ къ Королю рѣчь на Арабскомъ языке, переведенную немедленно на Французский, въ которой между прочимъ сказали слѣдующее въ восточномъ вкусѣ: „Доншу Вашему Высокому Королевскому Велачеству, что Эмиръ вѣрныхъ, Сиди-эль-Гади Абель-эль-Кадеръ, поручилъ мнѣ, изъявить вамъ искреннее и признательное его почтеніе. Онъ хотѣлъ тѣмъ изобличить нашихъ враговъ, и подтвердить громкѣе отзывы друзей, которые всегда утверждали, что Эмиръ искренне желаетъ прочнаго и совершеннаго мира, а также постояннаго сохраненія благорасположенія къ В. Кор. Велич., составляющему честь своего вѣка. Эмиръ никогда не рѣшается на измѣну, вѣроломство и несоблюдение договоровъ. Онъ призываетъ для сего во свидѣтели Всемогущаго Бога, который проникаетъ сердца и мысли людей. Эмиръ вѣрилъ мнѣ письмо съ обязанностію поднести его Вашему Кор. Велич. Равномѣрно, поручилъ мнѣ представить подарки, которые для такого Государя какъ Ваше Велич., ничего незначащи.“ — Король отвѣчалъ благосклонно и милостиво, и этотъ отвѣтъ списалъ немедленно стеноографъ (скорописецъ) и подалъ Арабскому посланнику. Потомъ Король отправился въ боковую комнату, где были разложены на столахъ подарки присланные Абдель-Кадеромъ и предназначенные для разныхъ членовъ Королевской Фамилии, которыхъ имѣна самъ Эмиръ собственноручно написалъ на бумагахъ и эти бумажки приложены къ надлежащимъ подаркамъ. По осмотрѣ этихъ подарковъ, Король съ балкона осматривалъ лошадей подаренныхъ Эмировъ, которыхъ водили по двору. Всѣхъ 19 штукъ, изъ нихъ восемь назначены Королю, четыре Герцогу Орлеанскому, четыре Герцогу Немурскому, одна Принцу Жоанвильскому, одна Принцу Омальскому, одна Принцу Монпансье. — Абель-Кадеръ не упустилъ изъ виду подарить и Министрамъ по одной лошади, которая еще на пути. Во второмъ часу кончилась аудиенція, послѣ чего Министръ проводилъ Посланника въ его квартиру.

— Маршалъ Клюзель приглашаемъ былъ къ Королю и Герцогу Орлеанскому; говорятъ, что совѣтовались съ нимъ ва счетъ учрежденія Вице-Королевства въ Алжирѣ подъ начальствомъ Герцога Немурскаго.

— Правительство опубликовало изъ Байонны отъ 19 Апрѣля слѣдующую телегр. депешу: „Французскій Посланникъ при Испанскомъ Дворѣ пишетъ, что по донесенію Генерала Каронделя, *Negri* появился 12-го ч. близъ Валладолида, но тамошнимъ гарнизономъ сильно отброшенъ. О Базилии *Garcia* не было никакого извѣстія. Сенатъ принялъ проектъ закона о займе, большинствомъ 86 противу 3 голосовъ.“ (G. C.)

Англія.

Лондонъ, 20-го Апрѣля.

Слухи о празднествѣ, приготовляемомъ будто бы

rozgloszono, zagraniczny Hrabia W., naturalny syn Napoleona: nie nalezał on albowiem do rzędu tych ludzi, którzy byli zdolni przemienić się snadnie na tak zwanego *homme politique*.

— Rząd wyznaczył dla Marszałka Soult milion franków na koszt posłannictwa do Londynu. Styczał, że ten wybór nastąpił za poprzednim wyrozumieniem pewnych osób w Londynie. *Messager*, pochwalając wybór w osobie Marszałka, przytacza następujące o nim zdanie Księcia Wellingtona: „Marszałek Soult nie jest taktykiem, ale jest najpierwszym nowych czasów strategikiem.“ *)

— Dziennik *Charte* udziela następujący obraz stanu wojska francuskiego pod względem materiałów tegoż, niezawiśle od tych, jakie do gwardii narodowej należą Armat ciężkiego kalibru i działa oblężniczych 3,000 sztuk, kruszcowych działa polowych 1,567, żelaznych 1,862, granatników 1,562, kul armatnich 4,100,000 sztuk, takichże ale mniejszych 4 mill., granatów 1 mill., bomb 719,000 sztuk, prochu 10 mill. kilogramów, broni 1,250,000 sztuk, na składach, karabinów 74,000 sztuk, pałaszu 850,000 dla piechoty, 150,000 dla jazdy, toporów 5,200, kling 44,000 sztuki, rynsztunków 11,000 sztuk.

Dnia 23.

Król przyjmował wczora Postannika Abd-el-Kadera, którego przedstawił Minister Wojny. Król znajdował się w sali tronowej, otoczony Królową, wszystkimi Książetami i Księcinkami rodzinny Królewskiej. Ben-Arachowi towarzyszył Maurytanin Bouden-Bah i żyd Ben-Durand. Miał on przemowę do Króla w języku arabskim, przełożoną natychmiast na francuski, w której między innymi powiedział w stylu wschodnim, co następuje: „Mam donieść Waszej Wysokiej Królewskiej Mości, że Emir wiernych, Sidi-el-Hadi Abd-el-Kader, polecił mi, aby Wam złożył szczerzy i pełen poszanowania hołd jego. Cheiat on przez to dowieść fałszu językom naszych nieprzyjaciół, a utwierdzić głośne słowa przyjaciół, którzy zawsze utrzymywali, że emir pragnie szczerze pokoju trwałego i zupełnego, oraz niezmiennego utrzymania dobrych stosunków z W. Kr. Mością, będącym wieku swego zaszczycatem. Zdrady, wiarołomstwa i niedotrzymania sojuszów, nigdy się emir nie dopuści. Bierze on na świadka w tem Boga Wszechmocnego, który serca i myśli ludzkie wskrós przenika. Emir powierzył mi pismo z obowiązkiem złożenia takowego W. Kr. Mei. Zlecił mi również oddać dary, które dla takiego Monarchy, jakim W. Kr. Mość jestes, są małoznaczącą rzeczą.“ — Król odpowiedział z przychylnością i fałskawie, któryto odpowiedź spisał zaraz stenograf (szymbkopiszący) i podał arabskiemu posłannikowi. Potem udał się Król do przyległego pokoju, gdzie były rozłożone na stołach podarunki przysłane od Abd-el-Kadera, a przeznaczone dla różnych członków rodzinny Królewskiej, których imiona sam emir wlasnoręcznie napisał na kartkach i te kartki u właściwych darów przy mocowane. Po obejrzeniu tych podarunków, przyglądał się Król z balkonu, koniom przez emira ofiarowanym, które po dziedzicznemu oprowadzono. Jest ich 19 sztuk, z których ośm dla Króla, cztery dla Księcia Orleans, cztery dla Księcia Nemours, jeden dla X. Joinville, jeden dla X. Aumale, jeden dla X. Montpensier. — Abd-el-Kader miał tyle uwagi, że przeszaczył i dla Ministrów po jednym koniu, które są jeszcze w drodze. O godzinie pierwszej, skończyło się posłuchanie; po czym odprowadził Minister Wojny posłannika aż do jego mieszkania.

— Marszałek Clauzel był wzywany do Króla i Księcia Orleans; mówią, że zasięgano jego rady względem utworzenia Vice-Królestwa w Algierze pod Księciem Nemours.

— Rząd ogłosił pod datą 19 Kwietnia z Bayonne, taką telegraficzną depeszę: „Poseł francuski przy dworze hiszpańskim pisze, iż według raportu Jendreja Carondelet, pokazał się Negri d. 12 pod Valladolid, ale przez tamtejszą załogę silnie odparty został. O Baziliu Garcia, nie miano żadnej wiadomości. Senat przyjął projekt do prawa o pożyczce, większością 86 głosów przeciwko 3.“ (G. C.)

ANGLIA.

Londyn, dnia 20-go Kwietnia.

Nie potwierdza się wiadomość, jakoby cech złotni.

*) Napoleon inaczej wyrzekł o Soulcie. Sciskając go w obie wojska całego, nazwał największym w świecie taktykiem, z powodu obrótów wojennych, wykonanych w bitwie jednej, nadzwyczaj zręcznie i w chwili najtrudniejszej, przez co los bitwy zdecydowany został.

*) Наполеонъ иначе сказалъ про Сульта. Обнимая его въ присутствіи всего войска, назвалъ его лучшимъ въ свѣтѣ тактикомъ по поводу военныхъ оборонъ произведеній имъ въ одномъ сраженіи, съ большою ловкостью и въ самое затруднительное время, чѣмъ рѣшенье удачъ бывшы.

для Королевы, цехомъ Лондонскихъ золотыхъ дѣль мастеровъ, не подтвердились. Надобно полагать, что извѣстіе это было выдумкою журналистовъ.

— Лондонская городская дума приняла проектъ реформы муниципального управлінія, и намѣревается представить оный Министрамъ. Извѣстно, что законъ, изданный нѣсколько лѣтъ тому назадъ, не относится къ Лондону, и что положено издать особенныя постановленія для внутренняго управлінія столицы.

— Говорятъ, что Лордъ Веллингтонъ не будетъ при коронаціи Королевы. Будучи Канцлеромъ Оксфордскаго Университета, онъ обязанъ находиться 26 Іюня при торжественномъ вступлении Графа Девона въ должность главнаго попечителя означенаго Университета.

— 16 го Апрѣля былъ у Пруссаго Посланника первый дипломатическій обѣдъ. (О. Г. Ц. П.)

— Лорда Дургама съ фамиліею ожидаютъ сегодня въ Портсмутъ, гдѣ вступать на приготовленный для нихъ корабль Гестингсъ. Кажется, что онъ еще задержанъ.

— Изъѣстія изъ Бомбая получены здѣсь отъ 2-го Марта. По донесеніямъ ихъ, торговыя отношенія тамъ значительно улучшились, но за то ожидали немѣрно войны съ Бирманами, которые оскорбили Англійскаго агента Д-ра Ригардсона, требовавшаго отъ нихъ выдачи какого-то убийцы. Первая война съ Бирманами возгорѣлась послучаю убийства Англійскаго мѣтроса, и стоила Остъ-Индской компаніи 12½ миллиона. ф. стер. — Остъ-Индскія газеты увѣдомляютъ, что въ Кантонѣ, откуда имѣются извѣстія по 2 Января, подтверждено строгое запрещеніе насчетъ тайного перевоза опіума, а также, что тамъ прекратились всѣ торговыя занятія. (G. C.)

Испанія.

Мадридъ, 25-го Апрѣля.

Одна изъ газетъ старается утвердить мнѣніе о возможности договоровъ касательно бракосочетанія Герцога Бордосскаго съ Королевою Исабеллою II. Министерство обсуживало въ журналахъ своихъ предложеніе подобной мысли, почитаетъ ее выдумкою одного изъ друзей Г-на Тьера или какого нибудь прежнаго Посланника, развѣ для того разглашеною, чтобы возбуждать противу насъ негодованіе Французовъ.

— Придворная газета по донесенію Генерала Пардинаса отъ 10 Апрѣля изъ Урды, пишеть, что онъ 4 дня безъ отдыха преслѣдовалъ Карлиста подъ командою Базилія Гарсіи, который чтобы спастись, раздѣлился на нѣсколько отрядовъ, оставя нашимъ значительное количество жизненныхъ припасовъ, одно орудіе, 44 повозки съ амуниціею и много пѣхіиныхъ; самъ Гарсіа имѣть только съ собою 20 чел. конніцы.

— Увѣдомляютъ изъ Бильбао, что Карлисти сдѣлали проломъ въ крѣпостной стѣнѣ Вилланева, и хотѣли дѣлать атаку, но ихъ отбросила національная гвардія, причинивъ большую потерю.

— Въ Кадикѣ открыты демократическій довольно распространенный заговоръ, по какому случаю арестовано нѣсколько особъ. (G. C.)

Португалія.

Лиссабонъ, 10-го Апрѣля.

Торжественное закрытие засѣданій Кортесовъ и присяга по случаю обнародованія вновь изданныхъ основныхъ узаконеній, происходили 4-го ч. с. м. безъ малѣшаго нарушенія спокойствія. Королева прибыла во дворецъ, называемый дворцемъ конгресса, въ сопровожденіи блистательной свиты, и занявъ мѣсто на тронѣ, по правую руку Короля Фердинанда, въ краткой рѣчи объявила Штатамъ, что принимаетъ изданные законы, присягнула вмѣсть съ Королемъ, предъ Св. Евангеліемъ, и даровала всеобщее прощеніе.

— Нѣсколько дней ходить по городу слѣдующій именный списокъ нового Министерства: въ министерство юстиціи, Баретто Феррас; иностраннѣхъ дѣль, Пинто Магелесъ; внутреннихъ дѣль Юлю Санчесъ, финансовоѣ Порто Ково де Бандеира, Президентомъ Совѣта Донъ Мануэль де Португаль, братъ Маркграфа де Валенса. Упомянуты лица, судя по образу ихъ мыслей, вѣтъ почти Хартисты. Увольненіе изъ Министерства финансовоѣ Г-на Исао д'Оливейра (теперь Барона де Тахо), который столько отличался денежнymi спекуляціями, вообще съ радостію будетъ принято. Всѣ почти Гражданскіе Губернаторы будутъ отставлены. Новые выборы въ Кортесы немедленно начнутся. (G. C.)

— Въ торжественный день 4-го ч. с. м. Ваконтъ

czy mia³ dać ucztę dla Królowej; sądzą owszem, że to jest czysty wymysł gazeciarzy.

— Rada miejska w Londynie, przyjęła projekt do reformy municypalnej i ma zamiar przela y o e go Ministrom: wiadomo bowiem, że prawo, ustanowione przed kilkoma laty, nie obejmuje miasta Londynu, i że uchwalono osobne przyj o e prawidła, co do urządzenia wewnętrznego stolicy.

— Mówia,  e Lord Wellington nie b edzie obecnym na koronacji Królowej: bo właśnie w dniu 26 Czerwca, musi, j-ko Kanclerz Uniwersytetu Oxfordzkiego, wprowadza  uroczyscie Hr. Devon, na posadę Lorda Nadkuratora wspomnionego uniwersytetu.

— Zeszego poniedziałku dawa  tu Poseł Pruski pierwszy obiad dyplomatyczny. (G.R.K.P.)

— Lorda Durham spodziewano się na dzien dzisiejszy w Portsmouth wraz z rodzin , gdzie oczekuje już na nich okręt liniowy Hastings. Zdaje się, że odjazd jego został jeszcze wstrzymany.

— Doniesienia z Bombaj, mamy tu pod datą z Marca. Podlud nich, stosunki handlowe doznaly tam znacznego ulepszenia, ale spodziewano się natomiast niezwodnej wojny z Birmanami, którzy dopu ili si  ubli en w zgl dem ajenta angielskiego Dr. Richardsona,  aj aj cego od nich, aby wydali pewnego morderc . Pierwsza wojna z Birmanami, powsta  i powodu zabicia majtka angielskiego i kosztowa  kompanii Wschodnio-indyjskiej 12 i pól mill. fust. szt. — Z gazu Wschodnio-indyjskich dowiadujemy się, że w Kantonie, zkan doniesienia po dzien 2-gi Stycznia dochodz , ponowno surowy zakaz tajemnego wprowadzania opium, jak niemniej, że usta  tam wszelkie czynno i handlowe. (G. C.)

Hiszpania.

Madryt, 25 Kwietnia.

Jedna z gazet stara się utwierdza  mniemanie o podobieństwie układów dotyczących ożenienia Xięcia Bordeaux z Kr ow  Izabell  II Ministeryum, oceniając w dziennikach swoich nasunięcie podobnej myсли, mniema ją by dzie pomyslem jednego z przyjaci la Pana Thiers lub pewnego Posła dawniejszego, chyb by na to objawionym, ażeby ja trzyk przeciwicko nam Francuzow.

— Gazeta dworska donosi podlud raportu Jenerała Pardi as, pisanej na d. 10 Kwietnia z Urda, iż ten o  ciga  przez dni 4 bez odpoczynku, Karlistów pod dowództwem Bazylego Garcyi, który dla ocalenia swego podzieli  się na kilka oddziałów, zostawia c w moc naszych znacznych zapasów żywności, jedną armat , 44 wozów amunicyjnych i niemało je c ow; sam Bazyli ma przy sobie tylko 20 je dz c w.

— Piszą z Bilbao,  e Karliści zrobili wyk m w murze wa towym twierdzy Villanueva i chcieli właśnie szturm przypuszcza , ale odp dziata ich gwardya narodowa, niemała zadawszy strat .

— W Kadyxie odkryto spisek demokratyczny, do y c daleko rozga zony, z powodu czego aresztowano kilka osob. (G. C.)

Portugalia.

Lisbona, d. 10 Kwietnia.

Dzień 1 b. m. przeznaczony na uroczyste zamkniecie posiedzeń Kortezów, i złożenie przysięgi na nowe prawo zasadnicze, przemina  jak najspokojniej. Kr owa, w świętym orszakiem, udała się do pałacu Kongressowego, gdzie zasiadły na tronie, po prawej stronie Kr ola Ferdynanda, w krótkiej mowie zapewni a Stany o przyj ciu uchwalonego prawa, złożyła przysięg   acznie z ma zonkiem na Ewangeli , i ogłosiła nastepnie powszechna amnest .

— Od dni kilku cyrkuluje w mieście następująca imienna lista nowego Ministerstwa: do wydziału Sprawiedliwości, Baretto Ferraz; do interesów zagranicznych, Pinto Magelhaes; do spraw Wewnętrznych, Julio Sanches; do Skarbu, Porto Covo de Bandeira; Prezesem Rady, ma by dzie Don Manuel de Portugal, brat margr. de Valan a. Dopi o co wymienieni, sa prawie wszyscy co do ich sposobu myślenia, kartysem. Wystąpienie z Ministerstwa Skarbu Pana Isua d'Oliveira (teraz Barona de Tajo), który tytuł kreatywni pieni nemi odznaczy  si , b edzie w powszechni  z radości widziane. Prawie wszyscy Gubernatorowie Cywilni zostaną zmienieni. Wybory nowe na Kortez, rozpocz a się niebawem. (G. C.)

— Przy uroczysto i odbytej w dniu 4 b. m. Vice-

дасъ Антасъ и Баронъ Бомфимъ возведены въ Графское, а Министръ Финансовъ Йоахо д'Оливира, въ Баронское достоинство.

— Въ слѣдствіе изданного всепрощенія, Герцоги *Паламелла и Терцеира*, Маркизъ *Сальданга*, равно какъ и другіе эмигранты, принавшіе участіе въ восстаніи Карлистовъ, возвратятся изъ Англіи въ свое отчество. Король Фердинандъ, съ нетерпѣніемъ ожидаетъ прибытия упомянутыхъ Герцоговъ въ Лиссабонъ.

— Герцогина *Браганца* выѣзжаєтъ отсюда въ Мюнхенъ, вмѣстѣ съ дочерью своею, Принцессою Амалиею.

— На сихъ дняхъ, появился въ гор. Туи, на границѣ Галиціи, отрядъ гериласовъ, состоящій изъ Карлистовъ и Магуэлистовъ. (O. Г. Ч. II.)

Турция.

Константинополь, 4-го Апрѣля.

Зо-го Марта обнародованъ новый Гатти-Ше-рифъ, въ силу которого удаленъ отъ должности Министръ внутреннихъ дѣлъ Акифъ-Паша, а на его мѣсто назначень бывшій верховныи Визирь Рауфъ-Паша, съ званіемъ Башъ-Векиля или первого Министра. Такимъ образомъ упразднено званіе Великаго Визира, самое почетное въ Турціи, а вмѣстѣ съ тѣмъ и верховный судъ *Арцъ-Одасси*, коего предсѣдатель былъ верховный Визирь.

— Обученіе французскаго языка, составляетъ теперь важный предметъ военнаго образования въ Турціи. По распоряженію Султана учреждено во дворцѣ Сераскира училище, въ коемъ будеть преподаваться исключительно французскій языкъ. Чтобы согласить устройство эгаго училища съ системою, принятую уже въ другихъ учебныхъ заведеніяхъ, слѣдовало установить особаго Директора. Султанъ, удостовѣряясь, что Маюоръ 1-го линейнаго полка, Нурри-Бей, одаренъ всѣми, нужными для сей должности качествами, назначилъ его непремѣннымъ Директоромъ сего училища, произвелъ его въ чинъ Подполковника и опредѣлилъ ему соответственное жалованье. (O. Г. Ч. II.)

Разныя извѣстія.

Въ Грецескомъ курьерѣ напечатано: „Греція раздѣляется на 468 приходовъ. Въ 4-хъ приходахъ 1-го класса находится 50,000 жителей; въ 83 хъ 2-го класса — 415,000; въ 381-мъ 3-го класса — 381,000; всего 846,000. Независимо отъ умноженія жителей, которое должна произвести хорошая система колонизации; народонаселеніе Греціи значительно возрастетъ приращеніемъ числа рождающихся; представляемъ нѣсколько разительныхъ примѣровъ этого, взятыхъ на выдержку изъ официальныхъ документовъ. Въ Лакедемонской провинціи на 26,314 жителей считалось, въ 1837 году, 191 бракъ, 1,048 родившихся и 454 умершихъ; въ провинціи Гортинской, на 35,952 жит.— 514 браковъ, 1,124 родившихся и 452 умершихъ; въ провинціи Эвританійской, на 21,121 жит.— 162 брака, 726 родившихся и 408 умершихъ; въ пров. Мантинейской, на 5,966 семействъ — 247 браковъ, 891 родившихся и 396 умершихъ; въ провинціи Мегалополійской, на 1,985 семействъ — 103 брака, 500 родившихся и 103 умершихъ.“

— Съ нѣкотораго времени, Египетскіе памятники обратили на себя вниманіе *Мехмета-Али*. Онъ поручилъ Доктору *Боурингу* составить проектъ о сохраненіи сихъ остатковъ древнихъ вѣковъ и объ основаніи музея древностей въ Каирѣ. Съ сею цѣлью составленъ комитетъ, коему порученъ надзоръ надъ означенными памятниками. На поддержку храмовъ, мавзолеевъ и художественныхъ произведеній, равно какъ и на археологическіе поиски подъ землею, назначена въ распоряженіе комитета извѣстная сумма денегъ. Открытыи комитетомъ древности поступить въ упомянутый музей.

— Изъ Сициліи пишутъ, что нѣсколько недѣль тому назадъ, въ 20 миляхъ отъ Палермо, провалилась отъ землетрясенія деревня Джюзеппе. Предъ симъ произшествіемъ отбросило деревенскую церковь на значительное разстояніе отъ прежняго мѣста, ибо высыпалася изъ земли крыша колокольни, отстоять на четверть мили отъ онаго. Полагаютъ, что это случилось по причинѣ множества подземныхъ ключей, находящихся въ семъ мѣстѣ. (O. Г. Ч. II.)

Съ 1-го числа настоящаго мѣсяца Апрѣля, началась подписка на 2-й Кварталь сего года, на газету Литовскаго Вѣстника. — Цѣна по прежнему 2 руб. 25 коп. сереб.

Hrabia *Das Antas i Baron Bomfim*, zosta³i mianowani Hrabiami, a Minister Skarbu *Jouo d'Oliveira*, Baronem.

— W skutku wiadomoj ogólnej amnestii, Xięzeta *Palmella i Terceira*, Mieczysław *Saldanha*, j. k. też i inni wychodzcy, mający udział w powstaniu Karolistowskim, wrócią niebawem z Anglii do rodinnego kraju. Król Ferdynand pragnie widzieć jak najprędzej obu wzmiankowych Xięzat w Lisbonie.

— X. gina *Braganza*, wraz z córką swoją Xiężniczką *Amalią*, odjedzie zatem do Monachium.

— Przed kilku dniami ukazał siê w mieście Tuy, przy gr. nicy Galicyjskiej, oddział gerillasów, złożony z Karolistów i Miguelistów. (G.R.K.P.)

Турция.

Стамбулъ, 4-go Kwietnia.

Dnia 30 marca ogłoszony by³ nowy Hatti Szeryf, mocą którego Minister Spraw Wewnętrznychъ, *Akif-Basza*, zosta³ usunięty ze swojego urzędu, a dotychczasowy wielki wezyr, *Rauf-Basza*, w jego miejscu naznaczony, z godnoœią Basz-Wekil, czyli pierwszego Ministra. Urząd Wielkiego Wezyla, najpierwsi i najznakomitszy w Ottomańskim Państwie, zosta³ tym sposobem zniesiony, a z nim razem *Ale-Odassi*, czyli sąd najwyższy, pod przewodnictwem Wielkiego Wezyla czynnoœci swoje odbywajacy.

— Gdy nauka jêzyka francuskiego stanowi teraz w Turcji czeœæ istotnã wychowania wojskowego; przeto, z wyrañnego rozkazu Sultana, założona zosta³a w pałacu Seraskiera szkoła, która zajmuje się wyłącznie nauczaniem tego jêzyka. W uzupełnieniu organizacji celu pogodzenia jej z systematem, utytym w innych naukowych zakladach, postawiony zosta³ na jej czele osobny dyrektor. Sultan, przekonawszy siê, że *Nurri-Bej*, Major w pierwszym połku liniowym, posiada wszystkie do tego potrzebne przymioty, raczył mu obowiązki te powierzyć. Prócz tego zaszczyci zapewnione mu zosta³o dożywotne posiadanie urzędu i odpowiednia płaca, a razem zosta³ wyniesiony do stopnia Podpułkownika. (G.R.K.P.)

Розмаїте відомості.

W Kuryerze Greckimczytam co nastepuje: „Grecja dzieli siê na 468 parafij, z których 4 pierwszego rzędu ma j. 50,000 ludności; 83 drugiego rzędu, 415,000; a 381 trzeciego rzędu, 381,000; razem 846,000. Niezależnie od powiększenia liczby mieszkańców jakie zrządzic powinie dobry systemat kolonizacyjny, ludność Grecji znacznie się pomnaża przez wzrastającą ilość urodzeń; przytoczymy w tym względzie kilka uderzających przykładów, wyjętych z urzędowych wykazów. W prowincji Lycedemonijskiej na 26,314 mieszkańców, w roku 1837 m. było zawartych małżeństw 191, urodzeń 1,048 i zejść 454; w prowincji Gortynskiej, na 35 952 mieszkańców — małżeństw 34, urodzeń 1,124, i zejść 452; w prowincji Eurytanijskiej, na 21,121 mieszkańców — małżeństw 162, urodzeń 726, i zejść 408; w prowincji Mantyneńskiej, na 5,966 familij — małżeństw 247, urodzeń 891, i zejść 396; w prowincji Megalopolskiej, na 1,985 familij — małżeństw 103, urodzeń 300, i zejść 103.“

— *Mehmed-Ali* za muje siê od niejakiego czasu pomnikami Egiptskimi. Polecił on Doktorowi *Bowring* utworzenie planu do zachowywania tych szacownych z przeszłych wiekow pamiątek, jako też i podanie projektu do założenia Egiptskiego muzeum starożytności w Kairze. W tym celu ustalony został Komitet, mający czuwać nad zachowaniem wzmiankowanych pomników. Gorocznie oddawana będzie pewna summa do rozporządzenia tego Komitetu, przeznaczona na utrzymanie świątyń, grobowików i kultów, jako też na wyszukiwanie zagrzebanych starożytności, z których na przyszłość ma bydż muzeum utworzone.

— Donoszą z Sycylii, że wieś *S. Giuseppe*, o mil 20 od Palermy odległa, zapadła przed kilkoma tygodniami, skutkiem trzęsienia ziemi. Przed zapadnięciem kościół wiejski wyrzucony zosta³ daleko od dawniejszego swego miejsca, bo dotychczas widzieć można szczyty dzwonicy, sterujące z ziemi o dwieście mili odległoœci. Powodem do tego wypadku miały bydż liczne podziemne źródła. (G.R.K.P.)

Od dnia 1-go teraźniejszego miesiąca Kwietnia, zaczęła siê prenumerata na 2-gi tego roku Kwartał gazety Kuryera Litewskiego. — Cena zwyczajna rubli srebrem 2 kop. 25.